

PASSIV MOTSTAND - ÅPEN KAMP.

En svensk avis, for øvrig en av dem som hele tiden har vist en klar, sympatisk holdning over for Norge, kritiserer den norske hjemmefronts ledelse og retter ganske skarpe beskyldninger mot den. Avisen hevder at ledelsen saboterer de norske gruppene som forlanger åpen kamp mot tyskerne istedenfor fortsatt passiv motstand og gjør samtidig gjeldende at denne politikk i det lange løp ikke tjener Norges interesser, men tvertimot bidrar til å senke vår anseelse blant de allierte nasjoner. De samme synspunkter er også blitt forfektet av enkelte hemmelige aviser her hjemme.

"Hjemmefrontens ledelse" er en forholdsvis ny institusjon. Vi vet ikke hvor bredt grunnlag den hviler på; men den er anerkjent av de norske myndigheter i London som et organ for det kjempende norske folk, og kritikken rammer derfor også vår regjering og den kurs den har stukket opp. Det er sikkert mange som brenner etter å komme med i en åpen kamp mot tyskerne i Norge og utålmodig roper med kritikerne: "Hvor lenge skal vi vente? Når kommer signalot?"

Det kan da være på sin plass å minne om de særlige forhold som har gjort det nødvendig for oss å følge den passive motstands linje hittil. Vårt forsvar var forsømt fordi det store flertall ikke ville det annerledes:

" - vi bygget på ånd som i tross - "

Da kampene i Norge 1940 var slutt, hadde vi ingen muligheter til å fortsette krigen med geriljastyrker. En partisanhar trenger en grundig forberedelse og lang tids spesialtrening. Våre allierte hadde - hverken da eller i 1941-42 - materiell å avse i tilstrekkelige mengder til at en utbredt og effektiv sabotasje mot tyske anlegg og krigsviktige bedrifter kunne lykkes. Et åpent opprør kom overhode ikke på tale, resultatet ville bare bli massenedslaktning.

Vi innså dette, og vi organiserte en våpenløs motstand. Den beste undertiden i nokså barselige "jøsning"-bragder, men de omfattet først og fremst de mektige yrkesdemonstrasjonene mot å la de fremmede bestemme over oss og vårt liv. Den holdning som preget den norske hjemmefront ble et forbilde for alle okkuperte folk. Den vakte beundring i hele den fri verden og den ble en sterk moralsk støtte for våre allierte i deres kamp mot det 20. århundres barbari. Den bidro til å gjøre det klart både for nøytrale og for store grupper av isalasjonister i land som etterhånden kom med i kampen at den krig som førtes hadde en tydelig mening. Når de allierte maktors gigantiske opprustning - forutsetningen

for seiren - har kunnet gjennomføres, skyldes det for en stor del det eksempel de undertrykte folk hadde gitt når de uten våpen tok kampen opp mot overmakten.

Den passive motstand kommer ikke til å opphøre så lenge nazistene styrer vårt land. Men en dag vil også våpnene tale, ikke fordi vi trenger dem for å få sagt verden vår mening, men fordi det er den eneste måte å knekke nazityranniet på. Vi lengter etter denne dag, og samtidig gruer vi for den. Uten glede ser vi fram til at våre byer skal ødelegges og mange ting som vi har elsket, skal tilintetgjøres. Vi ønsker ikke å regne vår storhet etter tallet på krigsenker. Vi viker enda ikke tilbake for ofrene, og det har heller ikke de nordmenn gjort som kjemper blant de vepnede styrker i vest, like lite som våre sjøfolk i handelsflåten. Men har vi ventet i fire år, kan vi uten utålmodighet vente i noen måneder til. Vi tror ikke at noen nordmann ute eller hjemme prøver å forhale krigen. Og til dem som altfor ivrig skriker etter at sluttlaget om Norge skal begynne, kunne vi være fristet til å sitere fortsettelsen av dikterens ord:

"- de, hvis dåd er ruiner,
har grunn til å håne oss."

Ifølge svenske aviser kommer det stadig flere quislinger til Sverige. De blir alle tatt hånd om. Således sitter Andresen, som vi husker fra hans angivervirksomhet i Oslo, visstnok trygt bak lås og slå.

Det meldes videre om ankomsten av tre sivilkledde hirdmenn. Disse karene er de samme som drepte en ung pike og såret to unge menn ikke langt fra grensen ved Solør, den 28. juli, med maskingeværkuler. Ungdommene kom kjørende i bil fra selskap, da de ble tatt under beskytning av hirdmennene.

Sjefen for bergervaktkontoret - Flognfeldd- prøvde også å komme over grensen, men uten større hell. Han ble grepet av grensepolitiet. Han har fått nervesammenbrudd og er havnet på pleiehjem.

President Roosevelt sendte 3. august følgende telegram til Kong Haakon: Idag på Deres Majestets fødselsdag har jeg den glede å overbringe Dem de beste ønsker og hilsener fra det amerikanske folk og de varmeste hilsener og lykkønskninger fra meg selv.

SAMMENDRAG FOR FREDAG OG LØRDAG.

På vestfronten fortsetter amerikanerne sin hurtige framrykning, og etter inntagelsen av Rennes sprer støtkilene seg fjerfjernig utover

støtte, en støtkile går mot Ø, mot Loires munning, og fredag stod den 32 km S for Rennes. En annen støtkile går mot V og var lørdag nådd 80 km V for Rennes. Mot NV rykker tropper fram for å innta havnebyene langs nordkysten av Bretagne. Ø for Averanches er Mortain inntatt og en støtkile mot Ø, fra Rennes, truer Mayenne og Laval på jernbanen Bretagne - Paris. - Etter at invasjonstroppene hadde kommet i land overførte tyskerne noen divisjoner fra Bretagne for å stanse den allierte framrykning. Tilbake på halvøya ble det bare 2 eller 3 svake divisjoner og man mente derfor at tyskerne, så snart de allierte trengte ut av Normandie, var nødt til å oppgi hele Bretagne og forsøke å danne en forsvarslinje fra Loires munning til Caen. - I Bretagne er tyskernes 3 viktigste ubåthavner: Lorient, St. Nazaire og Brest. Ubåtene blir nå nødt til å trekke seg ut av sine betongskur og dette blir det siste kapittel i historien om ubåtene som ifølge Hitler skulle forsvare Europa. - På briternes avsnitt meldtes fredag at tyskerne var på alminnelig tilbaketog over en 13 km bred front mellom Odon og Orne. Tyskerne yter desperat motstand mot et hvert alliert framstøt mot Ø og særskilt harde kamper raser rundt Ville Bocage, som tyskerne tydeligvis har valgt som anker for det som gjenstår av Normandie-fronten etter at hele linjen V for denne by er brutt sammen. - Militære eksperter antar at tyskerne kommer til å oppgi hele V- og S-Frankrike, men at de av all kraft vil forsøke å holde N-Frankrike N for Seine-linjen. En av grunnene til dette er at det er her de har sine robot-busser. - Fra Schweits meldes at tyskerne har gitt ordre til at hele Frankrikes avling av hvete og poteter skal sendes til Tyskland, men her vil nok de franske innlandsstyrker ha et ord med i laget. - Fra østfronten meldtes fredag at russerne hadde satt over Visla, den siste naturlige forsvarslinje for Schlesiens industridistrikter, og lørdag ble det meldt at russerne stod 50 km fra Krakau. De med er Varsjawa omgått. I Varsjawa raser det heftige kamper og tyskerne har oppgitt store deler av byen. Fredag ble det meldt at russerne i S hadde erobret Sanok, 25 km fra Tsjekkoslovakias grense. I N vinner russerne stadig terreng i framstøtet mot Øst-Preussen og tyskerne kjemper med ryggen mot grensen i et desperat forsøk på å stanse den røde arme. - Det meldes at general Lindemann, sjefen for de 30 omringede divisjoner i Baltikum, er erstattet av general Schocrnor, tidligere sjef for Heeresgruppe S. - Fra Italia meldes at 8. arme har rykket inn i sentrum av Firentze. Under sin tilbaketrekning ut av byen sprenger tyskerne bl.a. flere av de gamle bygninger fra middelalderen. - Fredag og lørdag meldtes det om sterk alliert flyvirksomhet. Depoter for flyvende bomber i Nord-Frankrike, oljeraffinerier, oljelagre, skiftetomter, flyfabrikker og andre mål i Tyskland ble angrepet av store flystyrker. - Fra Bulgaria meldes at i tilfelle krig mellom Tyskland og Tyrkia, vil tyske tropper bli nektet gjennommarsj.

N Y R H O M M E N E S O N D A G.
Vestfronten. Amerikanerne har avskåret hele Brest-halvøya og rykker nå hurtig østover mot Paris. Amerikanske tanks har etter krigshistorens hurtigste framrykning rykket tvers over Bretagne og nådd Loire. Amerikanske tanks har rykket inn i Brest ytterst på Bretagne-halvøya. På sin framrykning østover har amerikanerne inntatt Vitre og deres panserspiss har rykket inn i Mayenne og Laval. Mellom Laval og Paris er avstanden 200 km og terrenget er glimrende for tanks. De amerikanske panseravdelinger har fått ordre om å holde farten oppe, ikke vente på infanteriet og kjøre utenom alle motstandsgrupper. All tysk motstand i Bretagne er så å si opphevet; det er bare i egnen ved St. Malo det fremdeles kjempes. De amerikanske panserstyrker truer med å komme i ryggen på Rommels panserstyrker ved Caen, som er de eneste panserdivisjoner i Frankrike. I Normandie er St. Sever-skogen inntatt og mellom elvene Odon og Orne har de britiske tropper god framgang. Aunay sur Odon er inntatt. - Korrespondenter fra Bretagne forteller om den tyske arme på vill flukt foran de hurtigste panserkolonner i historien. Innrykningen i utkanten av Brest i går aftes betegner høydepunktet i en framrykning som ikke kjenner sidestykke i historien. I løpet av en uke har amerikanerne rykket fram nesten 340 km, det vil se nesten 50 km pr. døgn hvert døgn i en uke. Og ikke bare det; de har i denne tid også utkjempet 3 panserslag. Tyskernes flukt er helt organisert. En fransk oberst observerte en flokk tyske soldater til fots og med åpne uniformer; de fleste av dem var drukne og hadde flasker i lommen. Amerikanerne har etterlatt seg flere lømmer med tyskere, som overgir seg i store styrker. De er ofte så mange at en amerikansk korporal må overta 500 fanger. I andre tilfeller har tyske offiserer påtatt seg å føre mennene til nærmeste fangeleir.

Østfronten. Det raser heftige kamper mellom Karpatene og den Øst-preussiske grense. Fra Berlin meldes at russerne har brutt inn i de tyske linjer ved grensestasjonen Wirwallen. Luftwaffe gjorde heftig motstand og 49 tyske fly ble skutt ned. Russerne har inntatt det tyske bolverk Stryj i Karpatene og dermed ligger veien til Tsjekkoslovakia åpen. Den russiske framrykning mot Krakau fortsetter. De russiske tropper utvider hurtig sitt bruhode på vestsiden av Weichsel ved Sandomierz, 180 km S for Varsjawa, og de støtkiler rykker hurtig fram; en mot N mot Varsjawa og en mot SV mot Krakau. I Varsjawa raser heftige kamper mellom den polske frihets- og tyskerne.

Italia. Tropper fra 8. arme har nå satt seg godt fast på sydbredden av Arno i Firentze og har inntatt Monte Altruzia lenger Ø.

Hjemmefrontens ledelse har p.g.a. Astrups brev, offentliggjort i siste nr. av F.L., sendt ut 4 krav: 1. Innkaldte holder seg borte fra hjem og arbeidsplass uten å oppgi adresse. 2. Arbeidsdyktige som kan bli utkaldt i steden må holde seg borte. 3. Alle må hjelpe. 4. Hele folket må være
A L A R M B E R E D S K A P.